

**ЖЫЦЦЁ
У ПАЗЫКУ**

СУВЕРЭНІТЭТ
У АБМЕН
НА ТАННЫ ГАЗ?

СТАР. 3

**ТУТ
ЦЯПЕР**

**ПЕРАМОГІ
НАД СІСТЭМАЙ**

ЯК БЕЛАРУСЫ
ЗМАГАЮЦЦА
ЗА СВАЕ ПРАВЫ

СТАР. 6

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

24.12-30.12.2008 г.

У НОВЫ ГОД – З НОВЫМІ ВЫКЛІКАМІ

Клопат пра ўратаванне і памнажэнне дабрабыту беларусаў ляжа на плечы... саміх беларусаў.

Мая знаёмая са сталічнага завода «Планар ДМ» (дакладнага машина будавання) нядайна падала ў суд іск на кірауніцтва свайго ўжо былога прадпрыемства за тое, што яе звольнілі, нават не выплацішы заробак за кастрычнік. Пра неабходную пры фарс-мажорным звальненні супрацоўніка любого прадпрыемства кампенсацыю таксама забыліся. Як патумчыла жанчына, маці двух

малагадовых дзяцей, у такім становішчы апнулася не адна яна – скарацілі амаль усіх работнікаў завода.

Сказаць, што ёй цяпер няма за што жыць – значыць, пакрывіць душой. Але пра стабільную і даволі сытную будучыню прыйдзеца забыцца на няпэўны час.

«Планар ДМ» працеваў на ваенна-прамысловы комплекс краіны, нават выконваў спецыяльныя заказы для першага беларускага касмічнага спадрожніка «БелКА», які, прауда, да этага космасу так і не далацеў. Цяпер жа кола заказаў для названага прадпрыемства рэзка звузілася. Яго бягучыя пра-

лемы вырашылі кардынальна.

Колькі цяпер такіх прадпрыемстваў налічваецца па краіне?.. Паводле нашай інфармацыі, на Мінскім трактарным заводе (МТЗ) падрыхтаваны спісы да звальнення 1-1,5 тысячи чалавек. Падобныя спісы ў тым ці іншым аб'ёме рыхтуюць, можа, ледзь не на палове буйных прамысловых прадпрыемстваў краіны.

Сам прэм'ер-міністр краіны Сяргей Сідорскі прызнаўся, што на сёняшні дзень павялічыліся сумы неплацяжоў айчынным прадпрыемствам «ад тых эканомік, якія сёння адчуваюць цяжкасці», і «непаступленне гэтых сродкаў упłyвае на абаротны капітал прадпрыемстваў». Самае ж галоўнае, што прагучала з вуснаў прэм'ера: «У такіх умовах беларускай эканоміцы давядзеца працгаўцаў даволі працяглы час, таму што стабіліза-

вета Міністрапу краіны. Цяпер быццам бы саму з'яву крызісу призналі. Але далёка не ўсёды па краіне. Напрыклад, у Брэсце адна вельмі адказная асона заяўвіла: «Фінансавага крызісу ў Брэсцкай вобласці не існуе. Банкі працуюць з апераджальнымі тэмпамі. Прадпрыемствы атрымліваюць запланаваныя прыбылак, а людзі – своечасова свой заробак». Прайду, гэта не пашкодзіла ўвесці ў той жа Брэсцкай вобласці забарону на набыццё дзяржаўнымі ўстановамі імпартных тавараў. Дайшло да маразму. Цяпер па безнайўным разліку амаль немагчыма набыць, напрыклад, пыласосы замежнай вытворчасці.

Але гэты «беспредел» на месцах выглядае дзіцячым свавольствам у пароўненні з настойлівай рэкамендацыяй Нацыянальнага банка не

в ы д а в а ц ь
к р е д и т ы н а -
с е л ь н і ц т в у
у в а л ю ц е . А
в о с у р у б л я
х можно і
т р е б а .

Мой ар-
мейскі сяб-
ра, які ўзна-
чальвае філіял
д а с т а т к о в а
сур'ёнага бан-
ка, у поўнай раз-
губленасці ад такого
рашэння Нацбанка:

«Калі мы не будзем выдаваць
кредыты ўвогуле, нас праз не-
каторы час могуць закрыць па
абсолютна разумелай прычыне –
невыкананне абвешчаных і
замацаваных адпаведнымі
дакументамі ўставаў
банкаўскай установы.

Заканчэнне на стар. 4.

У Новыі год лепши уваходзіць не з новымі выклікамі, а з такімі вясёлымі дзяўчачатамі.

Фото photo.bymedia.net

ЧАГО ВЫ ЧАКАЕЦЕ АД 2009-ГА ГОДУ?

АЛЕСЬ ПУШКІН, МАСТАК:

«ЧАКАЮ АДНАЎЛЕННЯ БЕЛАРУСІЗАЦЫ!»

– Дзякую Богу, канчаецца высакосны год. Ён сапраўды быў вельмі складным. А больш за ўсё чакаю я аднаго – пабудаваць дом. Калі пачаць пашырацца, купіць зруб, прыбудаваць да яго. Но з'явілася двое дзетак.

Чакаю яшчэ выставай. У Оршы, Швецыі. Ну і чакаю яшчэ працы па ўсладуленні Господа нашага. Можа, вітражы зраблю ў вёсцы Манастыр. Спадзяюся, дасць лёс здзейсніць волю Божую грэшнымі рукамі. Ну і яшчэ чакаю, што, можа, запросяць у Амерыку з выставай. Гэта ў асабістым жыцці. А ў грамадzkім чакаю аднаўлення беларусізациі, адлігі, якая пачалася 10 снежня, калі я схадзіў на містэрню, прысвечаную Максіму Багдановічу на сцэне сталічнай філармоніі. У дзяржаве нешта памянялася, бо абсалютна не было цэнзуры.

ЛЕАНІД ЗАІКА, ЭКАНАМІСТ:

«У НОВЫ ГОД – З НОВАЙ ЭКАНАМІЧНАЙ ПАЛІТЫКАЙ!»

– Гэта будзе цудоўны год. Таму, што час, калі пачынаеца пандэмія і ўсе хварэюць, раптам ўспамінаюць пра ўрачоў, якіх любяць і паважаюць. Калі ідзе эканамічны крызіс, усе згадваюць пра існаванне эканамістаў, якія пакліканыя выпраўляць сітуацыю да лепшага. Гэта будзе год працы, год творчых пачынанняў. Упэўнены, што патрэба ў новай эканамічнай палітыцы, у арыгінальных рашэннях будзе. Таму мне і мایм вучням прыйдзеца папрацаўваць з цікавасцю.

ВЕРАНІКА, ХАТНЯЯ ГАСПАДЫНА:

«ХАЧУ СЮРПРЫЗУ, ЯК У ДЗЯЦІНСТВЕ!»

– Хачу, каб у Новым годзе ў мяне нарадзілася яшчэ адно дзіця. А яшчэ я хачу нечага нечаканага. Чагосьці новага, незвычайнага. Цікавага павароту ў жыцці. Самае цікавае, калі нешта здарaeцца не запланавана. Сюрпризу, як у дзяцінстве.

ПАВАЛ СЕВЯРЫНЕЦ

**(БЕЛАРУСКАЯ ХРЫСЦІЯНСКАЯ
ДЭМАКРАТЫЯ):**

**«РЫХТУЕМСЯ ДА ПЕРАМОЖНАГА
РЫЎКА!»**

– Ад Новага 2009-га году мы хрысціянскія дэмакраты, чакаем правядзення ўстаноўчага з'езду, выбранні кандыдата ў прэзідэнты, пашырэння шэрагу і падрыхтоўкі да пераможнага рыўка.

ВІКТАР ШАЛКЕВІЧ, ПЯСНЯР:

**«РАЗЛІЧВАЮ НА НОВЫЯ
ПАДАРОЖЖЫ І ПЕСНІ!»**

– Я чакаю, каб хутчэй прыйшла вясна. Гэта самая любімая мая пара ў жыцці. Я чакаю, што зноў на жыццёвай дарозе пайстапе нейкай цікавае падарожжа. Кшталту Дамініканаў, Іркуцка ці Грузіі. Мне падабаецца

вандраваць. Ну і чакаю, канечнэ, новых сустрэчай з цікавымі людзьмі. Я думаю, што гэта ўсё будзе. У творчым плане... Пасля Новага году я сяду і скончы ўсе песні, якія я пачаў пісаць у гэтым.

АЛЯКСАНДР, АЎТАСЛесАР:

«БЫЛО Б ПАБОЛЕЙ ПРАЦЫ...»

– Паболей працы. Што з вуснаў аўтаслесара гучыць, канечнэ, жахліва. Але што паробіш, машын становіца ўсё болей. А значыць болей становіца і аварый на дарогах. Дзякую вам, шаноўныя аўтамабілісты, ліхачы і чайнікі. Пакуль вы ёсць, нам выміранне не пагражае.

СЯРГЕЙ, БІЗНЭСМЕН:

«СПАДЗЯЮСЯ, КРЫЗІС ПЕРАЗАГРУЗІЦЬ МАЗГІ!»

– Я чакаю, што эканамічны крызіс, які разыграеца налета напоўніцу, не выключана, перазагрузіць нашыя мазгі. Можа, хоць дзяякоўцы крызісу мы лішні раз задумаемся над тым, што далёка не ўсё ў свеце вымяраеца грашыма. Што саме цудоўнае ў жыцці даеца нам бясплатна. Як каханне, дзецы, магчымасць проста дыхаць гэтым паветрам і бачыць гэтую прыроду. Самую прыгожую ў свеце. Таму я абавязкова пад надыходзячы Новы год падыму келіх віна за крызіс.

АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ, ПАЛІТЫК:

«КАБ ЛЮДЗІ ПАВЕРЫЛІ Ў СЯБЕ!»

– Я хацеў бы, каб Беларусь стала єўрапейскай краінай, як мага хутчэй. Хацеў бы, каб людзі верылі не ў цуды, а ў сябе. Хацеў бы, каб пра Беларусь, як мага больш ведалі ў свеце. І каб мы былі краінай, дзе ёсць дабрабыт, слабода і пашана да сваёй гісторыі.

УЛАДЗІМІР АРЛОЎ, ПІСЬМЕННИК:

«ЧАКАЮ ВЫХАДА СВАЁЙ НОВАЙ КНІГІ!»

– Сёння я найперш чакаю выходу маёй са Змітром Герасімовічам кнігі, якая будзе працягам «Краіны Беларусі». Гэта будзе кніга пра Вялікае Княства Літоўскага. Але яна не будзе замыкацца ў храналагічных межах існавання ВКЛ. У яе будуць выхады на сучаснасць. Там будуць раздзелы пра лёс Вільні і Віленшчыны ў XX стагоддзі, пра цяперашнюю беларускую прысутнасць у Літве. І гэтая кніга, якой аддадзены больш за год жыцця і працы, павінна будзе адказаць на шмат якія ўспаміны і замоўчаныя дагэтуль пытанні. Думаю, што пасля гэтай кнігі чытач нарэшце зразумее, што Беларусь у гісторычнай рэлігійнай спадчыне – гэта Літва, а беларусы – гэта літвіны. І гэтая кніга мусіць ва ўяўленні яе аўтараў зрабіць гісторычны паштадын грамадзян сучаснай Рэспублікі Беларусі значна больш важкім.

ЖЫЦЦЁ Ў ПАЗЫКУ

Аляксандр Лукашэнка вярнуўся з Масквы задаволены: цана на газ у 2009 годзе будзе для Беларусі «прымальний». Аднак над краінай навісла іншая пагроза, яшчэ больш сур'ёзна.

– Публічна хачу адкінуць іслякія інсінуацыі наконт того, што мы ледзь не на каленях ідзём у Кремль, каб нешта выпрасіці, – заяўві Аляксандр Лукашэнка ў панядзелак на пачатку сустрэчы з Дзмітрыем Мядзведевым. – Адразу хачу сказаць: мы сёння абсалютна нічога не збіраемся прасіць.

І сапраўды, звароты беларускага кіраўніка да расейскага калегі, хутчэй за ёсё, мелі форму патрабаванняў ды пагроз, а не просьбаў.

– Калі сёння спыніцца эканоміка Беларусі, то гэта будуць 10 мільёнаў беспрацоўных у Расеі, – сцвярджай Лукашэнка. Паводле яго, наша краіна застаецца зборачным цэхам для суседніх краін, і таму любыя катализмы ў Менску адгукнущы ў Москву.

Самае цікавае: Лукашэнка ўсенародна агучыў верагоднасць таго, што эканоміка Беларусі можа спыніцца. А літаральна ж пару месяцаў таму кіраўнік краіны сцвярджаў, што сусветны крызіс нас не зачэпіць дзякуючы яго «унікальному курсу». Цяпер высвятляеца, што наступствы могуць аказацца катастрофічнымі.

Дзмітры Мядзведзеў і Уладзімір Пуцін, які таксама

присутнічаў на перамовах, былі ў гуморы. Прэзідэнт Расіі нават канстатаваў, што стасункі паміж дзвюма краінамі развіваюцца згодна з планам. «Таму я лічу, што Новы год на расійска-беларускім кірунку мы можам сустракаць у добрым настроі», – адзначыў Мядзведзеў.

Крамлёўскі Дзед Мароз не пакінуў Лукашэнку без падарунка. Напярэдадні сустрэчы прагнозы наконт цаны на газ для Беларусі разыходзіліся даволі сур'ёзна. Амбасадар РФ у нашай краіне Аляксандар Сурыкаў казаў пра 250 даляраў за тысячу кубаметраў. Беларускі ўрад заяўляў, што гатовы плаціць не больш за 140 даляраў. У выніку канкрэтная лічба не названа, аднак яна, відавочна, бліжэй да апошній, бо беларускі бок з непрыхаваным задавальненнем лічыць цану «прымальний».

Аднак не спяшайцеся пляскаць у далоні з гэтай нагоды, бо нават з «прымальнімі» коштамі на энерганосбіты на даляглядзе з'явілася гіганцкая хмара.

Шмат гадоў у якасці аднаго з галоўных сваіх дасягненняў Лукашэнка называў тое, што Беларусь не залезла ў пазыкі. Аднак апошнім часам

Сяброўства сяброўствам, а «тытунёк»?...

кіраўніцтва краіны адчула патрэбу ў шматмільярдных крэдытах.

Лічыце самі: толькі ў лістападзе Расія перавяля Беларусі першы транш двухмільярднага крэдыта. 1 000 000 000 даляраў разышоўся за лічаныя дні. Зараз вядуцца перамовы з МВФ – таксама пра пазыку ў 2 мільярды. Акрамя таго, Лукашэнка заявіў, што папрасіць яшчэ 5 мільярдаў у Злучаных Штатаў Амерыкі. І, нарэшце, ад РФ чакаецца яшчэ адзін крэдyt – на 100 мільярдаў расійскіх рублёў (каля 3,5 мільярда даляраў).

А пра маскоўскі крэдyt на 1,5 мільярда даляраў, які быў атрыманы ў пачатку года, ногул, усе паспелі забыцца...

Але ж усе гэтыя пазыкі давядзенца вяртаць. І ужо сёння, каб разлічыцца з ранейшымі крэдытарамі, даводзіцца браць новыя крэдыта.

«За другую палову 2008 і першую палову 2009 года Беларусі неабходна пагасіць кароткатэрміновыя пазыкі на суму каля 9 мільярдаў даля-

раў, -- піша ў «Народнай волі» доктар эканамічных навук Барыс Жаліба. – У 2007 годзе сума пагашэння склада калія 3 мільярдаў даляраў. Адчайце розніцу! Калі ў 2007 годзе мы прыцягвалі на ўмовах пазык валюты на 8 мільярдаў даляраў больш, чым выдаткоўвалі, то ў бягучым амаль усе прыцягнутыя сродкі ідуць на пагашэнне ранейшых пазык. Гэта тое, што можна назваць фінансавай пірамідай».

Масква адносна бесправлемна выдае мільярдныя крэдыта Аляксандру Лукашэнку, бо гэта адпавядае яе стратэгіі. Пакуль цяперашняе беларуское кіраўніцтва жыве на пазыкі, яно адмаўляеца ад сур'ёнага рэфармавання эканомікі. У выніку нашы прадпрыемствы паступова губляюць у цане. У выгадны для сябе момант Кремль выставіць рахунак і за бясцэнак забярэ ўсю агульнанацыйную ўласнасць. Пасля гэтага сувэрэнітэт у Беларусі застанецца хіба што фармальна.

ВАЛЯНЦІН СЫЧ

У Полацку знішчаецца гарадскі парк. Па ініцыятыве мэра горада Уладзіміра Тачылы ў ім пачалі будаваць вяслярны цэнтр. Зрэзаны ўжо каля 20 вялізных дрэў, раскарчаваныя пні. Бульдозёры руйнуюць дзіцячыя атракцыёны.

Згодна з планам, тут, у гістарычнай частцы горада, будзе пабудаваны вялізны адміністрацыйна-спартыўны комплекс для вясляроў, па беразе Дзвіны – трывуны для гледачоў. Грошы ў памеры 6 млрд. руб выдзелены згодна з Указам Прэзідэнта РБ ад 17.12.2007 па Программе развіцця горада да 1160-й га-

МЭРНЫЯ ІНІЦЫЯТЫВЫ

давіны (у 2012 г.).

Беларуская рэспубліканская навукова-метадычная рада пры Міністэрстве культуры разгледзела праект цэнтра і прапанавала дадаткова адпрацаваць аб'ёмна-прасторае і архітэктурна-мастацкае рашэнні будынка з мэтай недапушчэння ў асяродку гісторычнай забудовы так званага дысананснага элемента.

Гараджане гэта ўспрынілі па-разному.

Уладзімір, рабочы ЖКГ:

– Нам загадалі зваліць гэтыя дрэвы – ліпі, дуб, бярозы,

каштаны. Я сам жыву недалёка ад парку. З самага дзяцінства гуляў тут, ведаю кожны куст. Мне было вельмі шкада, але загадалі – і мы зrezалі.

Маладая маці з каляскай:

– Парк быў адзіным месцам у цэнтры горада, дзе можна пагуляць з дзецям, адпачыць да-рослым у цішы дрэў, гледзячы на плынъ Дзвіны. Цяпер ужо ў парку не зайдзі і даводзіцца гуляць з каляскай па вуліцах. А тут шум-гам, машыны.

Пётр, рабочы з парку:

– Хадзілі тут дзве бабулі, ўсё наракалі. Але мы адправілі

іх у выканкам – ідзіце туды скардзіцца, не перашкаджай-це працаўцаў.

Пра лёс парку Уладзімір Тачыла сказаў так:

– Вяслярны цэнтр нам патрэбны, а дзіцячыя атракцыёны будуць вынесены за Дзвіну, у стары парк. Пабудуюцца падвесны пешаходны мост ад Сафійскага сабора да старога парку. Парк таксама прывядзём у нармальны стан.

Праўда, дайсці да таго парку праз падвесны мост над Дзвіной маладой маці з каляскай будзе ўсеяна.

АЛЯКСЕЙ ИВАНОЎ

Па матэрыялах bulletonline.org

У НОВЫ ГОД – З НОВЫМІ ВЫКЛІКАМІ

Заканчэнне. Пачатак на с. 1

Калі ж будзем выдаваць гэтыя самыя крэдыты ў беларускіх рублях, то можам аказацца праз некаторы час у спісе банкротаў, таму што ў цяперашнюю устойлівасць беларускага рубля – 2200 за 1 далар – ужо, па-мойму, не верыць і сам урада.

Мая маці, калі гаворка пачынае ісці пра магчымы перавод яе сціплых рублёвых на капленняў у больш цвёрдую валюту, адразу прыводзіць, на яе думку, жалезабетонны довад: а па тэлебачанні і ў газетах кажуць, што беларускім укладчыкам асабліва хвалявацца не трэба!

Ага, застаецца толькі са-маздаволена паціраць далоні і падлічаць у галаве будучы «вялікі прыбытак» сваіх укладаў на канец 2009 года.

Але да таго канца яшчэ трэба дажыць...

Няма анікага жадання нагнітаць жарсці і «сексі паніку». Але не пакідае ўражанне, што мы па-ранейшаму жывём у каралеўстве крыных люстэркаў.

Як нам сёння адшукаць на-рмальнае люстэрка, каб ад-екватна ацаніць цяперашнюю ситуацыю і сябе ў ёй?

Ганаровы
старшыня
Беларускага
саюза прад-
прымальнікаў,
футуrolаг

**Аляксандар
Патупа**
лічыць,
што

дагэтуль у нашай каріне шмат што перавернута з галавы на ногі:

– Мягка кажучы, у дадзенай ситуацыі «вярхі» павялі сябе далёка не аптымальна. Ва ўсіх краінах улады ствараюць умо-вы для пэўных колаў грамад-зян, каб тыха сваімі ініцыяты-

вамі, крэатыўнымі рашэннямі і г. д. выцягвалі дзяржаву з багні. У нас дзяржава сама сябе спрабуе выцягнуць з багні. Ініцыятыўныя і крэатыўныя грамадзяне сёня фактычна застаюцца ў баку.

Праўда, само слова «лібер-талізация» цяпер мусоліца дзе можна і дзе нельга. Але колькі ні гавары слова «хал-ва», больш салодка ў роце не стане. На прыкладзе абыходжання з індывідуальнымі прадпрымальнікамі было бачна, што ўрад халтурна кіруе краінай. Пры гэтым штосьці не чуваць пра звольненні хаця б некампетэнтных шэраговых чыноўнікаў, не гаворачы ўжо пра больш вы-сокіх кіраунікоў.

Улады пакуль не прызналі, што ў краіне 90 адсоткаў на-рмательных прававых актаў НІЧЫМ НЕ АБГРУНТАВАНЫ. І што рашэнні, якія прымаюцца на падставе гэтых актаў, вядуць да карупцыі.

Што гэты крызіс можна значна больш пасляхова і менш балюча пераадолець з дапамогай бізнесу, для якога тэрба ствараць дастойныя ўмовы працы не на паперы.

Аляксандар Патупа лічыць, што і кожны з нас павінен асэн-саваць новыя эканамічныя рэаліі, у якіх, на яго думку, прыйдзецца жыць як мінімум два наступныя гады. І зрабіць неабходныя высковы.

**ВЫСНОВА ПЕРШАЯ.
НЕ КУПЛЯЙЦЕ ЛІШНЯГА
І СТАРАЙЦЕСЯ НЕ БРАЦЬ
КРЭДYTЫ ЎВОГУЛЕ.**

Тэлевізійная і газетная рэклама апошні час спрэвакавала шалёны спажывецкі бум. Не сакрэт, што Беларусь да ня-дайніга жыла лепш, чым магла сабе гэта дазволіць.

Колькасць набытых бела-

Такое рашэнне было прынята на высо-
кай нарадзе з удзелам Аляксандра Лука-
шэнкі. Пры гэтым каэфіцыент 1,5, які ця-
пер прымяняецца да замежных тавараў,
што ўвозяцца з Рэспублікай Беларусь да ўмо-
вага афармлення, будзе **павялічаны**
да 2. Апроч гэтага, прынята рашэнне аб
павышэнні ставак адзінага падатку (не
крытычнае). Праўда, гэта закране толькі
верхня значэнні ставак, ніжнія застаю-

Мініяўляя крызісы перажывалі, і гэты перажывеў!

русамі іншамарац з году у год павялічвалася ў разы.

Мабільныя тэлефоны на руках у насельніцтва перасяг-
нулі лічбу ў 8 мільёнаў.

Кошт квадратнага метра жытла – больш за 2000 да-
ляраў. Такую эканамічную неабрүнтаную лічбу сферміравалі мы самі сваімі непамернымі апетытамі.

Тэрба нагадаць, што крэдыты – гэта заўсёды сур'ёная залежнасць і адказнасць. Да таго ж многія бралі спажы-
вецкія пазыкі проста таму, што сусед набыў яшчэ адзін ЖКХ-
тэлевізар ці другі-трэці «мяккі вугал».

**ВЫСНОВА ДРУГАЯ.
РЫХТУЙЦЕСЯ ДА МАГЧЫ-
МЫХ СКАРАЧЭННЯЎ.**

Гэта не азначае, што трэба пачынаць неяк асабліва падлічацца да начальства і тым самым паказваць сваю поўную адданасць прадпрыемству. Любому беларускаму прадпрыемству зараз пат-
рабуюцца шматпрофільныя, ініцыятыўныя і таленавітые людзі. Таму адшуквайце свае таленты і схаваныя здольнасці

і не саромейцесь пускаць іх у справу. Тых, хто складвае руکі і чакае літасці ад начальства і дзяржавы, зваленяюць першымі.

**ВЫСНОВА ТРЭЦЯЯ.
ШУКАЙЦЕ НОВЫЯ МАГЧЫ-
МАСЦІ ЗАРАБІЦЬ ГРОШЫ.**

Можна стацца так, што той заробак, які вы атрымлівалі на адным працоўным месцы, зайдзіц прыдзецца зарабляць на некалькіх.

Можна пасправабаваць за-
снаваць свой бізнес. Але гэта справа для рызыкоўных і раз-
важлівых. Паглядзіце на сябе больш пільна, можа, вы і ёсць такі чалавек?

**ВЫСНОВА ЧАЦВЁРТАЯ
І АПОШНЯЯ.**

**НЕ ЗАМАРОЧВАЙЦЕ-
СЯ ІСНУЮЧЫМІ ЭКА-
НАМІЧНЫМІ НАПАСЦЯМІ.**

Крызіс прыходзіць і сы-
ходзіць. А вы са сваімі блізкімі і сябрамі застаяцеся і працяг-
ваце ўпрыгожваць гэта жыц-
цё.

ВІКТАР АЛЯШКЕВІЧ

ІПЭШNIКАМ ПАЙШЛІ НАСУСТРАЧ

Цяперашні прынцып падаткаабкладання індывідуальных
прадпрымальнікаў захоўваецца.

ца на быльым узроўні.

Прадпрымальнікі, як і раней, змогуць выбіраць розныя спосабы падаткі: агульную сістэму, якой прытрымліва-

еца пераважная большасць юрдычных асоб, спрошчаную сістэму альбо прывычную сістэму аплаты адзінага падатку.
ПЁТР РОГАЧ

САКРЭТНА ПАМІЛАВАНЫЯ

Невядома, па якіх правілах хтосьці мяняе турму на свабоду

Штомесяц Аляксандар Лукашэнка падпісвае два ўказы аб памілаванні. Пра гэта распавёў сам кіраўнік дзяржавы падчас сустрэчы з прадстаўнікамі вядучых дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі.

«З аднаго боку, амністыя – акт гуманнасці, з другога – гэта вельмі балюча ўспрыманьць суддзі, – напісана ў стэраграме з той сустрэчы. – Па Канстытуцыі презідэнт можа амнісціраваць, зменышыць тэрмін пакарання. У месяц падпісваюца па два такія ўказы, але гэтыя рашэнні не друкуюцца, а бывае і масштабная амністыя, калі тысячи людзей выходзяць на волю».

Чаму ўказы аб памілаванні засакречаны?

Юрист **Валянцін Стэфановіч** лічыць, што грамадскасць можа патрабаваць, каб гэтыя дакументы былі рассакречаны.

– Напэўна, у дадзеным выпадку маюцца на ўвазе ўказы не аб смяротных пакараннях, а аб памілаванні кшталту таго, што было ў свой час дараўана той жа Галіне Жураўковай, – выказывае сваю думку Стэфановіч. – На мой погляд, Лукашэнка не надае гэтым дакументам галоснасці таму, што яны перш за ўсё тычацца спраў, звязаных з каруptyяй. І нездарма ў Крымінальна-працэсualны кодэкс былі ўнесены вельмі своеасаблівія змены аб tym, што, напрыклад, крымінальныя справы адносна асоб, якія ўнесены ў реестр дзяржаўных служачых, могуць распачынацца толькі пасля непасрэднага ўзгаднення з генпрокурорам. Альбо тое, што асоба, якая добраахвотна кампенсуе прынесенія дзяржаве страты, можа быць вызвалена ад крымінальнай адказнасці...

Указы аб памілаванні засакречаны, каб грамадскасць не ведала, што і як адбыва-

На дніх былы кіраўнік канцэрну "Белнафтахім" Аляксандар БАРОЎСКІ вызвалены з выпраўленчай установы на падставе ўказу кіраўніка дзяржавы пра ягонае памілаванне.

27 сакавіка 2008 году Вярхоўны суд Беларусі прысудзіў Бароўскага да 5 гадоў зняволення з адбываннем пакарання ў калоніі агульнага рэжыму.

еца. Чаму, напрклад, тая ж Жураўкова не адбывала пакаранне, а турмы бітком забітая людзім, якія сядзяць, умоўна кажучы, за ўкрадзены мех бульбы? Атрымліваецца, як у той прыказцы: чым больш укру́, тым менш далі.

Я мяркую, што можна патрабаваць, каб гэтыя ўказы рассакрэцілі, там жа няма ніякіх дзяржасакрэтаў. Людзі проста павінны ведаць інфармацыю аб tym, каго і чаму презідэнт памілаваў.

Былы суддзя **Гары Паганяйла** называе дзікунскай ситуацыю з сакрэтным памілаваннем.

– Лукашэнка прыпісаў сабе царскія паўнамоцтвы караць і мілаваць, – гаворыць Гары Пятровіч. – І ў адпаведнасці з беларускім заканадаўствам сёння следчы альбо пракурор могуць накіроўваць прэзідэнту прашэнне аб памілаванні ў адносінах да пэўных асоб. Прычым гэта ўсёробіца да суду, паколькі суды такіх паўнамоцтваў не

маюць. І калі чалавек пакаяўся перад прэзідэнтам, той можа вызваліць яго ад крымінальнага пераследу. Такога няма ні ў адной дзяржаве, за выключэннем, можа, толькі краін з дыктатарскімі рэжымамі.

Лукашэнка, хутчэй за ўсё, мілуе сваіх быльых службак. Дзіка, што гэта робіцца тайна і ціха. У дэмакратычным грамадстве, канешне, такога быцца не павінна. Што гэта за народны прэзідэнт, які баіцца агучыць свае рашэнні перад народам? Прычым тыя рашэнні, якія павінны мець сапраўды гуманныя характар. Гэта проста здзек з Канстытуцыі!

Ці мусіць акт памілавання быцца публічным? З такім пытаннем «Тут і цяпер» звярнулася да святара дрыбінскай Спаса-Прэабражэнскай царквы айца Сергія.

– Асабіста я лічу, што імёны памілаваных павінны друкавацца, – кажа святар. – У Пісанні няма цвёрдага адказу на гэтае пытанне. Калі звяртацца да гісторіі, то, напрыклад, цэсар пытаўся ў нарада: «Каго вам выпусціць, Хрыста альбо Вараву?» Гэта значыць, рашэнне прымалася прынародна. Але, яшчэ раз паўтараю, мне цяжка нешта сказаць на гэты конт, бо ваша пытанне больш палітычнае, чым царкоўнае.

ІГАР АНДРЭЎ,
спецыяльна для svabodaby.net

ХТО НА САБЕ АДЧУЎ ПРЕЗІДЕНЦКУЮ МІЛАСЦЬ?

У 2002 годзе А. Луашэнка памілаваў грамадзянку Беларусі **Ірыну Ушак**, якая разам з італьянцам **Анджала Піў** была асуджана за шпіянаж.

У красавіку 2004 года А. Лукашэнка памілаваў былу кіраўніцу справамі прэзідэнта **Галіну Жураўкову**. Прычым грамадскасць даведалася пра гэта толькі праз некалькі месяцаў пасля падпісання адпаведнага дакумента.

Пра памілаванне папрасіў кіраўніка дзяржавы і былы гендырэктар «Нафттану» **Канстанцін Часнавіцкі**. У 2006 годзе Часнавіцкага прыгаварылі да чатырох гадоў зняволення за незаконную прадпрымальніцкую дзеянасць. Сёлета Часнавіцкі вызвалены ўмоўна-датэрмінова.

Дзякуючы А. Лукашэнку, на два гады менш будзе сядзець у Шклousкай калоніі ўзмоцненага рэжыму і былы старшыня Белтэлерадыё-

кампаніі **Ягор Рыбакоў**, якога ў 2004 годзе Вярхоўны суд асудзіў на 11 гадоў пазбаўлення волі за хабар і злоўживанне службовым становішчам.

У жніўні гэтага года А. Лукашэнка памілаваў палітыка, былога рэктара Белдзяржуніверсітэта **Аляксандра Казуліна**. Аднак Казулін заявіў, што памілаванне не прыняў.

Наколькі нам вядома, збіраліся падаць у ногі да кіраўніка дзяржавы шансанье **Віктар Каліна** і былы кіраўнік «Белнафтахіму» **Аляксандар Бароўскі**.

Прапаноўвалі «пакаяцца перад прэзідэнтам» і былому гендырэктару Мінскага трактарнага завода **Міхailу Лявонаву**, аднак Міхайл Васільевіч заняў прынцыпавую пазіцыю і заявіў, што прасіць аб такай літасці лічыць ніжэй за ўласны гонар.

I СІСТЭМУ МОЖНА ПЕРАМАГЧЫ

Як беларусы змагаюцца з уладамі за ўласныя правы і справядлівасць

Беларусы – дзіўны народ. Мы не задаволены «генеральнай лініяй партыі», маразматызмам уласнага начальніка, выкрунтасамі ЖЭСа, грубасцю ў крамах. Незадаволенія, але звыклыя маўчаць, уцягнуўшы галаву ў плечы. Аднак так робяць не ўсе.

«Тут і цяпер» паспрабавала прыгадаць найбольш гучныя перамогі грамадскасці над уладнымі структурамі ў адыходзячым 2008-м годзе. Агаворымся, мы разглядалі выключна непалітычныя праўныя.

НА МОГІЛКАХ - МЕМАРЫЯЛ

30 траўня прадстаўнікі грамадскасці здолелі прыпыніць незаконную земляную работу па пракладцы каналізацыйнага калектара на Мінскіх братэрскіх могілках ахвяр Першай сусветнай вайны ў раёне Старавіленскага тракту. Месца, дзе пахаваны больш за 5 тысяч жаўнеру Расійскага войска і ўцекачоў, у 1998 годзе было ўключана ў дзяржспіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў. Нягледзячы на тое, што тут забаронены любыя работы, апрош добраўпараткання, Міністэрства культуры санкцыяніравала бульдозерныя «раскопкі». Беззаконне ўдалося спыніць пасля таго, як прадстаўнікі Добраахвотнага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры выйшли на ваеннага аташэ расійскай амбасады ў Мінску.

Скандалальная сітуацыя падштурхнула прадстаўнікоў Мінабароны і Мінгарвыканкама публічна выступіць за захаванне і добраўпаратканненне братэрскіх могілак, дзе за савецкім часам месціўся так званы «птушыны» рынак. Да 10 студзеня наступнага года нават абяцаюць назваць пераможца конкурсу на мемарыяльную кампазіцыю. Гэта ўжо перамога грамадскасці, але старшыня рэспублікан-

Сустрэча кіраунікоў Ленінскага раёна г. Мінска з жыхарамі па вул. К. Маркса, якіх планавалася адселяць у связі з рэканструкцыяй раёна ў лютым гэтага года. Жыхары здолелі адстаяць свае праўы.

СКАЙ РАДЫ ДОБРААХВОТНАГА ТАВАРЫСТВА АХОВЫ ПОМНІКАЎ

Антон Астаповіч разглядае сітуацыю куды больш крытычна:

– Я не могу называць гэта перамогай, – распавёў ён **наша-му выданню**. – Нягледзячы на ўсе забароны, цеплатрасу ўсё ж праклалі, да таго ж правялі экстремізм рэшткаў з парушэннем усіх нормаў. Гэты год увогуле характарызуецца татальным і брутальным парушэннем заканадаўства аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны з боку Міністэрства культуры і праваахоўных органаў.

«НЕ ПАКІДАЙЦЕ Ж МОВЫ...»

З 1989 года грамадскае аўяднанне «Таварыства беларускай мовы» стараннай і метадычнай «папяровай» працай змагаецца з дзяржавай за беларусчыну. Вось і адыходзячы год не прыйшоў дарэмна. Як паведаміў **«Тут і цяпер»** пераабраны старшынёй ТБМ **Алег Трусаў**, галоўным дасягненнем-2008 стала захаванне ў навучальных програмах ВНУ курса професійнай лексікі беларускай мовы. «Выключэнне гэтага курса з праграм магло павярнуцца рэзкім скарачэннем сферы ўжытку беларускай мовы, бо яе лексіка па многіх професіях выкладаецца толькі ў ВНУ», – патлумачыў спадар Алег.

ДАЛОў ЗАПРАЎКУ!

Чатыры гады жыхары сталічнага мікрараёна Малінаўка-4 змагаліся супраць рашэння чынавенства пабудаваць у ваколіцы аўтазапраўку. Насельнікі дамоў на вуліцы Слабадской і Рафіева, якія задыхаліся ад выкідаў размешчаных паблізу ад МКАД, аўтастаянкі і ТЭЦ-4, прайшлі ўсе ўстаноўы: ад мясцовага дэпутата да адміністрацыі презідэнта. За гэты час будоўля неаднаразова прыпынялася і ўзнайлялася, пакуль улетку Мінгарвыканкам не прыняў рашэнне аб яе адмене.

У ПІНСКУ ЎВЕКАВЕЧЫЛІ БНРАЎЦА

Пасля шматлікіх зваротаў грамадскасці пінскія раённыя ўлады ўвекавечылі імя легендарнага земляка, старшыні Рады БНР, дэпутата расійскай Дзярждумы і польскага Сейма Рамана Скірунта. Валун з мемарыяльнай дошкай усталяваны на ўездзе ў старажытны парк вёскі Парэчча, дзе пахаваны рэшткі знішчанага сталіністамі незалежніка.

ФАНАТЫ АБАРАНІЛІ МАЛАДАФРОНТАЎЦА

Дзіўны выпадак адбыўся ў часапашняга хатняга матчу барысаўскага БАТЭ ў групавым раундзе Лігі чэмпіёнаў. Моладзевыя актыўісты апазіцыі разгарнулі на трыбунах мінскага «Дынама» бел-чырвона-белыя

сцягі. Аманаўцы хутка вырвалі сімваліку, паспрабаваўшы выцягнуць з натоўпу маладафронтайца Вадзіма Ханяўку. Але дзе там! Барысаўскія фаны ахапілі хлопца з усіх бакоў, і бамбізы мусілі адступіць.

МАГІЛЁЎЦЫ «ВЫБІЛІ» ВАДУ Ў МІНІСТРА

Ва жывяце не ў Мінску, а ваша кватэра месціца на верхніх паверхах? Тады, магчыма, вам знаёмая праблема адсутнасці вады ўначы. Сумнеўная практыка вядзе адлік з савецкіх часоў і найчасцей вытлумачваецца камунальнікамі састарэлым абсталяваннем і адсутнасцю сродкаў. Жыхароў дома № 13 па Віцебскім праспекце ў Магілёве, якія спраўна аплачваюць паслугі ЖКГ, «дастаў» існы стан рэчай, і яны «пайшлі па інстанцыях». Не дабіўшыся праўды ў ніжэйшых структурах, абураныя магілёўцы звярнуліся наўпрост да міністра ЖКГ. Адказ прыйшоў ад яго намесніка. Міністэрства прызнала парушенні, абавязаўшы гарадское управлінне ЖКГ паэтапна ўвесці новае абсталяванне. Да таго ж ваду там цяпер адключаюць не з 24, а з 2.00 да 5.00.

ГОМЕЛЬЦЫ ЎСТУПІЛІСЯ ЗА ДЗЯЦЕЙ

Актыўісты грамадзянскай кампаніі «Гомель – наш дом» чатыры месяцы змагаліся з гарадскімі ўладамі за перанос дзіцячага гарадка ў мікрараёне Мельнікаў Луг. «Паказушная» пляцоўка месцілася ў дзесятку метраў ад праезной часткі, што несла вялікую пагрозу для дзіцячай бяспекі. Не знайшоўшы паразумення ў раённай адміністрацыі, актыўісты звярнуліся ў Гомельскі гарсавет дэпутатаў і УДАІ, якія падтрымалі ініцыятыву. У рэшце рэшт, гарыўканкам пастановіў перанесці дзіцячы гарадок на бяспечную адлегласць ад аўтадарогі.

Трываласці вам і ўпартасці, дарагія чытачы, у новых, 2009-м годзе!
ЯЗЭП ШЧАБЛОУСКІ

ФЕНАМЕН БАТЭ

Узлёт барысаўскага клубу не звязаны са зрухамі ў айчынным футболе

Пакуль беларускія ўлады гавораць аб лібералізацыі і намагаюцца выкананы умовы Захаду, сапраўдны прарыў у Стыры Свет здзейсніў правінцыйны футбольны клуб БАТЭ.

Калі ў першым папярэднім раундзе Лігі чэмпіёнаў каманда Віктара Ганчарэнкі перамагла ісландскі «Валюр», гэта не выклікала цікавасці. Аднак ужо ў другім крузе беларусы зрынулі знакаміты белгійскі «Андэрлехт», а ў трэцім – балгарскі «Леўскі», – клубы не элітарныя, але з багатай гісторыяй, устойлівай рэпутацыяй і са значна большым, чым у БАТЭ, бюджэтам. Перад беларусамі ўпершыню ўзняўся шлагбаум групавога турніру Лігі.

Ніхто б не здзівіўся, калі б, патрапіўшы ў ёўраэліту, БАТЭ пачаў разгромна прайграваць усім запар, бо ролі «ўсіх» выконвалі мадрыдскі «Рэал» (Іспанія цяпер – чэмпіён Еўропы), турынскі «Овентус» (Італія – дзеючы чэмпіён свету) і піцерска-газпрамаўскі «Зеніт», які заваяваў ў траўні Кубак УЕФА, а ў жніўні – Суперкубак кантыненту. Аднак дружына Віктара Ганчарэнкі саступіла ў шасці двубоях толькі тройчы, і ніводнага разу з буйнымі лікамі. Тры іншых гульні беларусы завяршылі ўнічью, прычым двойчы – з пераможцам групы «Овентусам». Замежныя адмыслоўцы высока ацанілі камандную гульню БАТЭ, прыпісаўшы ёйнае аўтарства юнаму па трэнерскіх мерках і зусім невядомаму Ганчарэнку.

Апроч БАТЭ ў Лізе чэмпіёнаў нарабілі вэрхалу кіпрскі «Анартосіс» і румынскі «Клуж», аднак мясцовыя гульцы ў іх няшмат. У той час як у барысаўскім клубе надвор’е робяць менавіта беларусы.

Натуральна, каб гульцы на роўных з грандамі класу пакуль нестаете. Аднак поспех

Нарэшце ў нас у футболе з'явілася каманда, гульцамі якой можна і трэба ганарыца!

БАТЭ відавочны і мусіць мець якое-кольвеk лагічнае вытлумачэнне. Гэта, шмат хто лічыць, што узлёт барысаўцаў ёсць адлюстраваннем прагрэсу ўсяго беларускага футболу. Вось, маўляў, і моладзевая зборная прабілася ў фінальную восьмёрку першынства кантыненту.

Пагадзіца з гэтым можна толькі часткова. Рух наперад азначаўся, але ні больш за тое. МТЗ-РІПА і «Гомель» выбылі ў першым жа раундзе Кубка УЕФА, «Шахцёра» – у другім крузе Кубка Інтэртота. Нацыянальная зборная учата-рох апошніх гульнях тройчы саступіла. Не, звязваць узлет БАТЭ са зрухамі ў айчынным футболе наўрад ці можна.

Вялікі футбол – вялікі бізнэс, поспех у якім прыносяць веданне прадмету, выконванне законаў рынку, філігранны разлік, рацыянальнае выкарыстанне сродкаў... Калдыянчанне беларускага футболу на задворках Еўропы ёсць наўпросты вынік неразвітасці рынковых зносінаў. У нас, у адрозненне ад Румыніі і Украіны, няма нават прафесійнай футбольнай лігі. Клубы змушаныя канъканаць грошы ў прадпрыемстваў, да якіх далучаныя прэзідэнцкім указам, і мясцовых органаў улады. Клубы, як

правіла, не валодаюць стадыёнамі, многія не маюць уласных загарадных базаў, іхня бюджеты мізэрныя, а большасць кіраунікоў малакампетэнтныя.

На гэтым тле БАТЭ і ягоны кіраунік Анатоль Капскі выглядаюць белымі варонамі. Капскі любіць футбол і цудоўна ведае яго на ўсіх узроўнях: ад дзіцячага да прафесійнага, добра вывучыў кан'юнктуру гэтага спецыфічнага рынку. Амаль усе самыя значныя трансферы айчыннага футболу ажыццяўленіемі менавіта ён: продажы Глеба Нямецкаму «Штутгарту», Кутузава – італьянскому «Мілану», Жайнова – «Маскве», Ліхтаровіча, Канцавога, Шмігелі, Філіпенкі – маскоўскаму «Спартаку», Рындыюка – маскоўскаму «Лакаматыву», Скрыпчанкі – ЦСКА, Радзьковіа – падмаскоўнаму «Сатурну».

Не менш паспяховы Капскі і пры набыцці футбалістай. У цяперашнім складзе БАТЭ толькі паўбаронца Ігар Стасевіч ёсць выхаванцам клубу. Астатнія запрошаны ў розныя гады з розных камандаў, часам наўпрост з футбольных школаў. У 2008-м набытыя Вяромка і Сасноўкі – у гродзенскага «Нёмана», Юрэвіч – у салігорскага «Шахцёра», Валадзько – у брэсцкага «Дынама», а таксама расеец Ржэўскі;

Віктар Ганчарэнка ў лігачэмпіёнскім інтар'еры

Фота: uefa.com

у 2006-м: Крывец – у мінскага «Лакаматыву», Радзівонаў – у жодзінскага «Тарпеда», расейцы Казанцаў і Хагуш; у 2005-м: Жайнерчык – у салігорскай ДЮСШ, Блізнюк, Няхайчыкі; у 2003-м: Сівакоў; у 2002-м: Ліхтаровіч – у магілёўскага «Дняпра-«Трансмаша». Сівакоў з Няхайчыкамі ўзятыя ў сталічнай футбольнай школы «Змена» у 15-16-гадовы веку. Як бачна, селекцыя ў БАТЭ на вельмі высокім узроўні.

Капскі своечасова падропіўся пра стварэнне сучаснай трэніровачнай базы ў Дудзінках, тады як многія ягоныя калегі могуць пра гэта толькі марыць. Да таго ж бос БАТЭ пераборлівы ў людзях. За 12 гадоў існавання каманду трэніравалі ўсяго троє: Юры Пунтус – 9 сезонаў, Ігар Крывшэнка працаваў у клубе 7 гадоў (3 – галоўным трэнерам), Віктар Ганчарэнка ў якасці трэнера – 4 (галоўным – адзін год). Відавочна – трэнэрская пераемнасць. У сёлетнім чэмпіянце краіны каманды, на чале якіх стаялі Ганчарэнка, Крывшэнка (мінскія «Дынама») і Пунтус (МТЗ-РІПА), акупавалі ўесь п'едэстал.

Адначасна Анатоль Капскі займае пасаду дырэктара завода БАТЭ (аўтатрактарнага абсталявання) і таму цудоўна знаёмы з асаблівасцямі беларускай фінансавай сістэмы. Пакуль яму ўдаецца паспяхова сумяшчаць дзяржслужбу і футбольны бізнэс. Калі не будуць замінцы, ён і створаная ім каманда прафесіяналу – менеджэр, трэнера, футбаліста – мажліва, зробяць яшчэ крок наверх. Пагатоў, грошы для гэтага з'явіліся: клуб атрымае ад УЕФА 6,3 млн. ёўра прэміальных. Вельмі малаверагодна, каб нешта падобнае атрымалася ў некага яшчэ.

MIXASЬ MOШЫН

САМЫ ФІГУРЫСТЫ МУЖЧЫНА СВЕТУ – БЕЛАРУС!

У Калінінградзе на чэмпіянаце свету па класічным бодзіўлдынгу гродзенец Вадзім Андрэйчык стаў першым.

Можна только ўяўіць калінінградскі подыум, куды з'ехаўся самая прыгожыя целам людзі ва ўсіх вагавых катэгорыях. Зала гаварыла на самых розных мовах свету і сабрала атлетаў з усім адценімі скуры.

Удзельнікі спаборніцтваў даказвалі і гледачам, і сабе памылковасць сцвярджэння аб tym, што на 60 адсоткаў чалавек складаеца з вады. На самай справе, ён складаеца толькі з мышчаў, – перг-конвалі яны.

І мелі падставы, таму што ў перыяд падрыхтоўкі да турніру спартсмены абмяжоўваюць сябе ва ўсім. У іх своеасаблівыя рабцы ён харчавання, з якога выключаяцца соль і цукар, а таксама мучныя прадукты. І ўсё гэта для таго, каб пазней прадэманс-траваць, у якія мышцы «апрануты» атлет. Мышцы трэба падтрымліваюць у пастаяннай форме. Таму і вітаміны, і амінакіслоты, і бялкі ў пратэінамі дастаўляюцца арганізму рэгулярына. Натуральна, усё гэта каштую грошай. Таму гаварыць, што бодзіўлдынг – танны від спорту,

не варта. Хоць сёння, калі лік у вялікім спорце вядзецца на сотня долі секунд і сотня долі кілаграмаў, любы від патрабуе ўкладання немалых грошай. І вялікіх намаганняў.

Вадзім ляпіў свае цела. Ён быў яго скульптарам. Але калі скульптуру для стварэння кампазіцыі звычайна патрэбны месяцы, то ў Вадзіма на гэта пайшлі годы. Недасыпаў, недаядання і іншага «неда».

– Калі рыхтуюся да спаборніцтваў, – прызначаўся Вадзім,

А перамога будзе за беларусам!

– знаёмія пачынаюць скардзіца: маўляў, з табой нікуды не сходзіш – ні ў кіно, ні ў рэстарацыю, ні ў тэатр. Увогуле – ні-ку-ды. Цярплю..

Вадзім быў адзінім прадстаўніком Беларусі на гэтым чэмпіянаце. І паехаў ён турытаму, штовый граў Кубак краіны і ведаў свае магчымасці. Але такой колькасці ўдзельнікаў не чаکаў. І не чакаў,

что стане чэмпіёнам у самай, п э ў на , шматлікай і прыгожай катэгорыі – у вазеда 75 кг.

– Як сябе адчуваю пасля авбяшчэння выніку? Быццам бы ўваходзіш у стан нірваны.

Перапляценне эмоцый і пачуццяў, бо напярэдадні прыкідваў: буду ў пяцёрцы лепшых.

А тут першы! І віншаванні

пачэсных прадстаўнікоў нашай міжнароднай федэрэцыі, падарункі, медалі – усё гэта, як палёт у космас.

Ён не думае спыняцца на дасягнутым, збіраеца ўдасканальвацца далей. Калі я спытаўся ў яго, куды ўжо далей, паколькі лепшага ж цяпер няма на ўсёй планеце, Вадзім адказаў у жарт, што чакае запрашэння на спаборніцтвы ад іншапланеян. І спачатку паспрабуе стаць лепшым і прыгожым на Марсе.

Па крайній меры, не адпачываць на лаўрах. Прыклад Вадзім убачыў на спаборніцтвах, калі 52-гадовы спартсмен прайграў яму не-калькі балаў. А Вадзіму ўсяго 28. І наогул, сказаў, што вельмі прыемна насыць такую мышачную форму. Яна як адзенне. Праўда, не кожнаму па кішэні.

Зрэшты, кожны хоча крышачку славы, папуляранасці і самавыяўлення. У беларускага культуриста гэта ўсё ўжо ёсць. Так, Вадзім Андрэйчык адбыўся як чалавек і як спартсмен. Якім чынам? Пра гэта раскажа кожная мышца на яго целе – лепшым ва ўсім свеце.

Ну, дык пакажыся, сынку!..
АЛЕСЬ ВАСІЛЬКОЎ
Па матэрыялах
bulletinonline.org

Вадзім Андрэйчык прымеае віншаванні

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЧЫТАЦЬ НАШУ ГАЗЕТУ Ў ІНТЕРНЕЦЕ І Ў PDF-ВЕРСII,
ЗАХОДЗЬЦЕ НА САЙТ WWW.SVABODABY.NET.**

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АТРЫМЛІВАЦЬ PDF-ВЕРСЮ ГАЗETY,
ПАВЕДАМЦЕ НАМ НА E-MAIL info@svabodaby.net ВАШ ЭЛЕКТРОННЫ АДРАС.**